

σκοπῖν ἕως; δικτί; Διότι οἱ διὰ μικρορραδιοουργίας προ-
γόμενοι δὲν δύνανται νὰ πιστεῦσιν εἰς τὴν εὐθύτητα τῶν
ἐχόντων πραγματικὴν ἀξίαν. Εἰς τὸν τόπον, ἐνθα τόσαι
εὐδοκιμοῦσι κοῦφοι ἀνικανότητες, ἀνὴρ οἶος ὁ κ. Γαλθόνης
δὲν δύνανται ἢ νὰ ἔχη τοὺς φθονοῦντας αὐτόν. Ἄλλ' ἀδικ-
φορεῖ βεβκίως περὶ τῶν τοιούτων ὁ δικπρεπὴς ἐπιστήμων,
ὅστις εἶναι ἐξ ἐκείνων, οἵτινες μᾶλλον τιμῶσι τὰς θέσεις,
ἢ κατέχουσιν, ἢ τιμῶνται περ' αὐτῶν.

Ὁ Ξενοῦδάκης προσεφώνησε τὸν Συγγρὸν εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν τοῦ Πτωχοκομείου, καὶ ἠυχθήθη εἰς αὐτὸν νὰ κατοική-
σῃ αὐτὸς πρῶτος τὰ τόσον φιλανθρώπως καὶ προνοητικῶς
ὑπ' αὐτοῦ ἀνεγειρόμενα φιλανθρωπικὰ καταστήματα ὑπὲρ
τῶν ἀπόρων. Ὁ Συγγρὸς ἠὲχαρίστησεν εἰπὼν, ὅτι αὐτὴ
ἦτο ἡ ἀποστολή του καὶ ὅτι θὰ ἐμερίμῃ ὅπως εἰς τὰ
Πτωχοκομεία καὶ τὰ λοιπὰ ἄστυα μὴ λείψωσι ποτὲ οἱ κά-
τοικοι.

Σήμερον αἱ μάχαι θὰ κράζουσιν εἰς τοὺς δρόμους μαζὺ
μὲ τ' ἄλλα καὶ ἡ *Νέα Ἐφημερίς* καὶ ἡ *ἀνάστασις* τοῦ *Ἰ.*
Καμπούρογλου. Τὴν ἀνάστασιν ταύτην τοῦ φίλου συναδέλ-
φου, ἐνὸς τῶν πρώτων σακπνέων τοῦ τύπου, οὗ ὁ εὐφυῆς
καὶ ιδιόρρυθμος κλάκος συνήργει ἐπὶ τοσοῦτον εἰς τὴν
ἐπικράτησιν τοῦ δημοσίου φρονήματος, χαίρειζόντες εὐχό-
μεθα νὰ ἦναι διαρκὴς καὶ ἐλπίζομεν, ὅτι τὸ νεογνὸν θυ-
γάτριόν του, ἡ *Νέα Ἐφημερίς*, θ' ἀποκτήσῃ ἀμέσως τοῦ
κοινοῦ τὰς συμπαιθείας.

Ἐκ τῆς δηλώσεως τοῦ κ. Β. Κεχαγιᾶ πρὸς τοὺς συνε-
πρωτῶν του, τῆ καταχωρισθείσῃ προχθὲς ἐν τῇ *Ἔρα*,
μηνθάνομεν ὅτι ἀποσύρεται τῆς πολιτικῆς ὡς ἐκ τῶν γη-
ρατειῶν του. Νομίζομεν ὅτι οὐδεὶς δικαιοῦται νὰ προβάλῃ
τοιούτον λόγον ἀποχῆς ἐνόσω, ἐν Ληξουρίῳ μετὰ θέρμης
πολιτεύεται ὁ κ. Ἰκκωβάτος Ν° 1. δηλ. ὁ Νικολετᾶκης.

Ὁ προχθεσινὸς *Αἰὼν* εἶναι *κουκουνάρι* μὲ τὸ πρόγραμ-
μα τοῦ ἱκτροῦ Ν. Διομήδους (ὁπότε ὁ ἥρωας χρόνος σημαρῆ
τὸ *σημαρτιρον* τῆς *μεγάλης ἐνεργείας*), μὲ τὸν δῆμον Ἄδᾶ-
μαντος, μὲ τὸν δήμαρχον *Κουτσουδάκη* καὶ μὲ τὸν ἐπίτι-
μον *συνδημότην* καὶ μὲ τὴν *σπουδαίαν* καὶ *ὠραίαν* συγ-
χρόνως *πραγματεία* τοῦ Γ. Ἀντωνοπούλου.

Μεγάλῃς γενεᾷ, μεγάλῃ αἰσθήματι μεγαλοπρεπῶς ἐκ-
πεφρασμένῃ.

Καὶ δύο ὑπογραφαὶ τῆς μόδας.

Τῶν ὄλων ὑμέτερος Μ. Ῥενιέρης.

Ὁ ἐπίτιμος συνδημότης ὑμῶν Ν. Α. Νάζος.

Μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων Ἀττικῆς καταλέγεται καὶ ὁ
Ῥόκος Χοιδᾶς, τέως ἀντεισαγγελεὺς τῶν ἐνταῦθα ἐφετῶν,
παρκιτηθεὶς τῆς θέσεώς του ὅπως ἀποδοθῆ εἰς τὸν ἀγῶνα.

Δὲν ἀνῆκομεν εἰς κόμματα, δὲν ἀναμιγνυόμεθα εἰς τὴν
ἀηδῆ τῶν ἐκλογικῶν διαμάχην, ἀπέχομεν δὲ καὶ θ' ἀπό-
σχωμεν πάσης ὑποστηρίξεως καὶ πάσης ὑποδείξεως προσώ-
πων. Ἄλλ' ὅμως ὑπὲρ τοῦ *Ῥόκου Χοιδᾶ* ποιούμεθα ἐξαίρε-
σιν, διότι τὸ ὄνομα τοῦ ὑποψηφίου τούτου ἐκπροσωπεῖ οὐχὶ
τὴν στενὴν ιδέαν τῆς φατρίας, οὐδὲ τὴν στενωτέρην ἐπι-
ιδέαν τοῦ φιλάρχου ἐγωῖσμοῦ, ἀλλὰ τὴν εὐρεῖν καὶ με-
γάλῃν ἀρχὴν τοῦ πατριωτισμοῦ, τῆς εἰλικρινείας, τῆς ἠθι-
κότητος.

Τίς ἐν Ἀθήναις δὲν γινώσκει τὸν *Ῥόκον Χοιδᾶν*; Τίς
δὲν γινώσκει τὰ ἀκριβῆ αἰσθήματα, ὑφ' ὧν ἐνεφορήθη
ἀνέκχθεν καὶ ἄτινα ὑπεστήριξε πάντοτε καὶ διὰ τοῦ λό-
γου καὶ διὰ τῶν ἔργων; Ὡς πολίτης ἐγένετο πάντοτε
προσφιλῆς καὶ σεβαστός, χρηστὸν καὶ ἔντιμον δικάων βίον,
μὴ διστασας ἄλλοτε νὰ κινδυνεύσῃ τὴν ἰδίαν ζωὴν, ὅπως
ὑπερασπίσῃ τὰς ἀπειλούμενας τοῦ λαοῦ ἐλευθερίας. Ὡς
δημόσιος λειτουργὸς ἐξετέλεσε εὐόρκως καὶ ἀπκρεγκλίτως
τὸ καθήκον. Ὡς πολιτευόμενος δὲ ἄλλοτε, ἀντιπροσωπεύ-
σας ἐν τῷ βουλευτηρίῳ τὴν ἐπαρχικὴν Κρηναίαν, ἐτήρησεν
ἄσπιλον τὴν συνείδησιν, ὠμίλησε μετὰ παρρησίας καὶ μετὰ
σθένους καὶ εἶπεν ἀληθείας, ἃς οὐδεὶς μέχρι τῆς ἐποχῆς
ἐκείνης ἐτόλμα ἀπὸ τοῦ βήματος νὰ ἐκστομίσῃ.

Ἄρκοῦσι ταῦτα, νομίζομεν, πρὸς σύστασιν πολλοὶ τῶν
ἀξιούντων σήμερον καὶ ἐπιζητούντων τοῦ λαοῦ τὴν ψῆφον
δὲν ἔχουσιν οὐδὲ τὸ ἥμισυ νὰ προβάλωσιν ὑπὲρ αὐτῶν. Τρέ-
φομεν τὴν ἀκράδαντον πεποίθησιν, ὅτι οἱ πεφωτισμένοι ἐκ-
λογεῖς Ἀττικῆς ὅσοι αἰσθάνονται φιλοπατρίαν, ὅσοι ἀγα-
πῶσι τὴν εἰλικρινείαν τοῦ φρονήματος καὶ τὴν ἀκεραιότη-
τα, ὅσοι ἐπιδοκιμᾶζουσι τὸ θάρρος καὶ τὴν παρρησίαν, δι-
ερχόμενοι πρὸ τῆς κἀληπης τοῦ *Ῥόκου Χοιδᾶ* θὰ ρίψωσι
λευκὴν ἐν αὐτῇ ΨΗΦΟΝ. **ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤΗΣ.**

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΓΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τῆς *Κιβωτοῦ Αἰγίου*:

«Ἐν πολλοῖς εἰσαγγελικοῖς γραφείοις εἶναι ἐμφωλευμέ-
νη ρίζα κακίης δίκην κρυφοποντίων».

Ἐκ τῆς *Ἐλπίδος Ζακύνθου*:

«Περὶ λίαν γνωστοῦ εἰς τὴν κοινωνίαν μας ἀποβιάσαν-
τος ἀναβάλλομεν νὰ γράψωμεν, διότι ἀγνοοῦσιν εἰσέτι αὐτὸ
ὄλοι οἱ ἐνταῦθα καὶ οἱ ἐκτὸς τοῦ τόπου συγγενεῖς καὶ φίλοι».

Καὶ ἐν *Βωλιώτικῳ* ἐκ τῆς *«Θεσσαλίας»*. Φηντασθῆτε,
ὅτι ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας ἦσαν ἐκτεθειμένα ἐπὶ τῆς ἀτμο-
σφαίρας (!), εἰς ἐπηρείας «τῆς ἀτμοσφαίρας (!), ἐξ ἧς
βεβκίως κατεστράφησαν» τί νομίζετε; τὰ κρεββάτια καὶ τὰ
τραπέζια τοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου.